

متن مصوبه	نظر شورا (۱)	اصلاحیه مجلس (۱)	اصلاحیه مجلس (۲)	نظر شورا (۲)	متن مصوبه
↑					
<p>مقدمه نظر شورا:</p> <p>۱- از نظر شرع مقدس اسلام هر گونه اذیت و آزار به افراد اعم از شکنجه و غیر آن، حرام است و اقرار مبتنی بر اکراه و اجبار اعتبار شرعی ندارد.</p> <p>۲- در این طرح بدون ذکر حتی یک مورد از مصادیق شکنجه و ارائه تعریفی از آن مواردی را در حکم شکنجه دانسته است به عبارتی ملاک شکنجه در این طرح مشخص نشده است با این وصف تبیین موارد در حکم شکنجه متناسب با ملاکی که مشخص نشده است قابل تأمل است، بهر حال مصادیق در حکم شکنجه واقع‌نمی توانند محدود به همین موارد باشد بلکه همه موارد که در حکم شکنجه است محکوم به منع می‌باشد.</p> <p>۳- در تراجم اهم و مهم و دوران امر بین افسد و فاسد، ترجیح اهم و دفع افسد به فاسد، حکم عقلی و شرعی است و لذا در مواردی مثل آدم ریانی یا مواردی از بندهای ذیل تصریه ماده (۱)، قاضی ممکن است با توجه به ادله و اسناد و مدارک و قرائن لازم بداند در خصوص اخذ اطلاعات برای حفظ جان جمع کثیری از مردم، بدون رعایت برخی از بندهای مذکور در ماده (۱)، اقدام به صدور حکم نماید. چنانکه تصویری، کنندگان طرح، خود در تصریه ذیل ماده (۱)، مواردی از آنچه را که محکوم به حکم شکنجه دانسته‌اند، با شرایطی تحویز کرده‌اند.</p> <p>۴- اصول متعدد قانون اساسی من جمله اصول ۳۶، ۵۶، ۱۰۹ و ۱۶۶ دلالت دارد بر کشف جرم و تعقیب و مجازات و تعزیر مجرمین و اجرای حدود و مقررات مدون جزائی اسلام و احیای حقوق عامه و رسیدگی و صدور حکم در مورد شکایات و تظلمات و تعدیات توسط قوه قضائیه که اعمال آن و همچنین حکم به مجازات و اجرای آن تنها از طریق دادگاه صالح است یعنی از طریق دادگاههای دادگستری که طبق موازین اسلامی تشکیل می‌شوند و احکام آنها باید مستدل و مستند به مواد قانونی و اصولی باشد که بر اساس آن حکم صادر می‌نمایند و نهایتاً منجر به حفظ حقوق عمومی و گسترش و اجرای عدالت و اقامه حدود الهی می‌شود. اطلاق مصادیق در حکم شکنجه که در این طرح احصاء شده در مواردی شامل حکم قاضی (که بر اساس اصول مذکور صادر شده است) می‌گردد.</p> <p>۵- علاوه بر اصل ۲۸ قانون اساس که دلالت بر منع شکنجه دارد در قوانین موضوعه منجمله ماده ۵۷۸ قانون مجازات اسلامی علاوه بر منع اذیت و آزار جهت اخذ اقرار برای مختلف مجازات تعیین نموده است و در ذیل ماده ۱۲۹ آئین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری آمده است، سوالات باید مفید و روشن باشد و سوالات تلقینی یا اغفال یا اکراه و اجبار متهم ممنوع است. شورای نگهبان یعنوان صیانت از اصل مذکور پاسداری نموده و قوانین مذکور را مورد تأیید قرار داده است.</p> <p>۶- در آئین نامه قانونی و مقررات اجرائی سازمان زندانها و اقدامات تأمین کشور که فعلًا مورد عمل است نسبت به موارد طبقه بندی، بهداشت، درمان، انجام فرائض مذهبی، ورزش، فعالیتهای آموزشی، ملاقات، کتابخانه، وسائل ارتباط جمعی و ... توجه شده است.</p>					

اصلاحیه مجلس (۱)	نظر شورا (۲)	اصلاحیه مجلس (۱)	نظر شورا (۱)	متن مصوبه
<p><u>ماده ۱- هر گونه اعمال فشار جسمی یا روانی علیه افراد در کلیه مداخل اعم از تحقیق و دادرسی و اجرای حکم، شکنجه محسوب و مرتكب وفق مقررات قانونی مجازات می شود.</u></p> <p><u>موارد ذیل از مصادیق شکنجه است:</u></p> <p>۱- هرگونه اذیت یا آزار بدنی برای گرفتن اقرار و نظایر آن.</p> <p>۲- نگهداری زندانی به صورت انفرادی یا نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی.</p> <p>۳- چشم بند زدن به زندانی در محیط زندان یا بازدشتگاه.</p> <p>۴- بازجوئی در شب.</p> <p>۵- بی خوابی دادن به زندانی.</p> <p>۶- انجام اقداماتی که عرفًا اعمال فشار روانی بر زندانی تلقی می شود.</p> <p>۷- فحاشی، به کار بردن کلمات رکیک، توهین یا تحقیر زندانی در حین بازجوئی یا غیر آن.</p> <p>۸- استفاده از داروهای روان گردان و کم ر زیاد کردن داروهای زندانیان مريض.</p> <p>۹- محروم کردن بیماران زندانی از دسترسی به خدمات درمانی ضروری.</p> <p>۱۰- نگهداری زندانی در محل هائی با سر و صدای آزاردهنده.</p> <p>۱۱- گرسنگی یا تشنگی دادن به زندانی و عدم رعایت استانداردهای بهداشتی و محروم کردن زندانی از استفاده از امکانات مناسب بهداشتی.</p> <p>۱۲- عدم طبقه بندی زندانیان و نگهداری جوانان یا زندانیان کنار زندانیان خطرناک.</p> <p>۱۳- جلوگیری از هواخوری روزانه زندانی.</p> <p>۱۴- ممانعت از دسترسی به نشریات و کتب مجاز کشور.</p> <p>۱۵- ممانعت از ملاقات هفتگی یا تماس تلفنی زندانی با خانواده اش.</p> <p>۱۶- فشار روانی به زندانی از طریق اعمال فشار به اعضاء خانواده زندانی.</p>		<p><u>ماده ۱- موارد مذکور در این قانون در حکم شکنجه بوده و اعمال آن ممنوع می باشد:</u></p> <p>۱- اطلاق کلمه نظایر در بند (۱) و اطلاق بندھای (۲) تا (۶) و بند (۱۲) و بندھای (۱۵) و (۱۷) ماده (۱) چون شامل مواردی میشود که قاضی لازم دانسته و حکم داده باشد از این جهت خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p><u>نظر شورا بشرح زیر اعلام می گردد.</u></p> <p>۱- اطلاق کلمه نظایر در بند (۱) و اطلاق بندھای (۲) تا (۶) و بند (۱۲) و بندھای (۱۵) و (۱۷) ماده (۱) چون شامل مواردی میشود که قاضی لازم دانسته و حکم داده باشد از این جهت خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>۱- هرگونه اذیت یا آزار بدنی برای گرفتن اقرار و نظایر آن.</p> <p>۲- نگهداری زندانی به صورت انفرادی یا نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی.</p> <p>۳- چشم بند زدن به زندانی در محیط زندان یا بازدشتگاه.</p> <p>۴- بازجوئی در شب.</p> <p>۵- بی خوابی دادن به زندانی.</p> <p>۶- انجام اقداماتی که عرفًا اعمال فشار روانی بر زندانی تلقی می شود.</p> <p>۷- فحاشی، بکار بردن کلمات رکیک، توهین یا تحقیر زندانی در حین بازجوئی یا غیر آن.</p> <p>۸- استفاده از داروهای روان گردان و کم ر زیاد کردن داروهای زندانیان مريض.</p> <p>۹- محروم کردن بیماران زندانی از دسترسی به خدمات درمانی ضروری.</p> <p>۱۰- نگهداری زندانی در محل هائی با سر و صدای آزاردهنده.</p> <p>۱۱- گرسنگی یا تشنگی دادن به زندانی و عدم رعایت استانداردهای بهداشتی و محروم کردن زندانی از استفاده از امکانات مناسب بهداشتی.</p> <p>۱۲- عدم طبقه بندی زندانیان و نگهداری جوانان یا زندانیان کنار زندانیان خطرناک.</p> <p>۱۳- جلوگیری از هواخوری روزانه زندانی.</p> <p>۱۴- ممانعت از دسترسی به نشریات و کتب مجاز کشور.</p> <p>۱۵- ممانعت از ملاقات هفتگی یا تماس تلفنی زندانی با خانواده اش.</p> <p>۱۶- فشار روانی به زندانی از طریق اعمال فشار به اعضاء خانواده زندانی.</p>